HIERONYMUS
Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.
Seite 128r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

deus & creator omniū dñs omnia nouit. omia com
net. omia sua maiestate dispensat. nec aliquando de
ficit. nec laborat. ut tuū iudiciū intellegat & ab
scondite sint abeo uiţ tue. nec ē inquit inuestigatio
sapiencie ei. De quo loco. illud apli sumptū reor. In
conphensibilia iudicia ei. & inuestigabiles uie illius.
S iue ut lxx transtulerūt. ñ esuriā & ñ laborabit. Ubi
enī cibus. ibi ē frequēs esuries. si cibū destruxeris. &
ubi esuries. ibi & labor. sū autē hec indo ñ sint. cur ei
humanas iungitis passiones. Quin potius. ipse esu
rientibus & lassis dat fortitudinē. & qui uident in
selo ee qsi nihilū uirtutē roburq; multiplicat. siue
iuxta lxx qui tbunt ñ dolentibus merorē. Est enī
tristicia quę ducit ad uitā. & ē tristicia quę ducit ad
mortē. Unde his qui habent cor inpenitens dat tristi
ciā. ut sua peccata intellegant. Et quia multi gau
dent incorporis sanitate. & adolescentiā atq; pue
ricia putant esse ppetuā. iungit & diē qd florens
etas ceto conceidat & corpora. qui autē ñ in suis uirib;
sed; indeo habeant fiduciā. & ei semp; insediam presto
lent. mutent fortitudinē. & uadant de uirtute in
uirtutē. & assument pennas sicē aquilę. & audiant
renouabit sicē aquila iuuentus tua. curram ad dñm.
& ei desiderio ñ laborent. ambulent & nunq; desi
ciant. Ezrebro dicim aquilarū senectutē reuiuisce
re mutatione pennarū. & solas eē quę iubar solis
aspiciant. & splendorē radiorū ei possint incantib
oculis intueri. pullosq; suos an de genere suo sint
hoc experimento pbent. natq; & seos repuerascere. &